



వెన్నాడుతున్న ‘ఇంద్రవేణు’ జ్ఞాపకాలు

ఆది ఏప్రిల్ 20, 1981. ఆదివాసి గూడలు, పల్లెలలో నివిసుస్తున్న ప్రజల నమస్కరణలు పరిష్కరించే సభ ఉండని, అదే రోజు అంగడి కూడా ఉండడంతో రెండు పనులూ చూసుకువద్దామని, మన కొరకు పెట్టిన సంఘం వారు చెప్పిది విందాం అను ఉత్సవంతో ఇంద్రవేళి సభకు గుంపులు గుంపులుగా కదిలారు ఆదివాసీలు. ఈ సభకు వారం రోజుల ముందు నుంచే నిర్వహి, ఉట్టుబ్బర్, ఆదిలాబాద్ డివిజన్ ప్రజలకు శైల్ప కూత్తి సంఘం వారు కరపత్రాలు పంచి, గూడలే ప్రజల సమస్యల పరిష్కారానికి సభకు రావాలని చాటింపు వేయించారు. పోలీసు అధికారుల అనుమతి కూడా తీసుకున్నారు. ఆ సభకు జనం తండ్రెవత్సందాలుగా కదలడం చూసి ఇంద్రవేళి పొవుకార్లు, దోషిఫీదారులు, వలసవాదుల గుండెలు అదిరాయి. వెంటనే పోలీసు, రెవెన్యూ అధికారులకు అబద్ధపు సమాచారం ఇచ్చారు. ‘ఆదివాసులు దాడులు చేయడానికి ఇంద్రవేళిని చుట్టుముడుతున్నారు. పల్లెలు, గోండు గూడేలు కదిలినాయి. మాకు ప్రాణభయం ఉండి రక్షించండన్ని చెప్పడంతో, అప్పటి ఆదిలాబాద్ ఎస్పీ పోలీసు బలగాలను దించి, అదివాసీలను చుట్టుముట్టారు. అమాయక గోండు ప్రజలకు ఇదంతా అర్థం కాలేదు. దీనికి తోడు వారికి తెలుగు భాష అర్థం కాదు. పోలీసులకు గోండు భాష అర్థం కాలేదు. ఒక పోలీసు అధికారి వచ్చి ‘ఇక్కడ (ఇంద్రవేళి) చుట్టుపక్కల కూర్చోవడానికి, గుంపులు గుంపులుగా ఉండడానికి అనుమతి లేదు. వెల్లిపోండి’ అని పొవుకిలు జారీచేశారు. తొడసం కట్టి అనే ఆదివాసీ నాయకుడు లేచి ఆరు రోజుల ముందే సభ అనుమతి తీసుకున్నాం అన్నాడు. అతన్ని అరెస్టు చేశారు. కొంత మంది ముఖ్య నాయకులను 19వ తేదీనే అరెస్టు చేశారు. పోయినోళ్లను పోయినట్టే అరెస్టు చేస్తున్నారు. ఏం జరుగుతుందో వచ్చిన ప్రజలకు అర్థం కావడం లేదు. సభలో ఏం చెబుతారో, సమస్కరణ పరిష్కారం దొరుకుతుందేమానని గుంపులు.. గుంపులుగా ఇంకా జనం వస్తూనే ఉన్నారు. సభ అయిన తరువాత అంగడి చేధాముకున్నారు.

కనక హన్సుంతు (నిజాం గూడ) రైతుకూలి సంఘం నాయకత్వంలో జనాన్ని కంట్రోల్ చేస్తున్నారు. జనం సభ స్థలానికి పోవడానికి తమాతమాడుతున్నారు. పోలీసులు పంపడం లేదు. వినుగు చెంది మన సభ, మన స్థలం ఎవరిదైనా గుంజాకుంటున్నామ! మన సభలో ఈ పోలీసులు ఎందుకు! సభ స్థలంకి పోదం పడండని మహిళలు దండు పిట్టబోంగరం, వెట్టి ఇస్తూబాయి డైర్యూంతో ముందడగు వేశారు. మహిళా దండు కడిలింది. అంతలోనే మగ పోలీసులు సభకు వెళ్లాడని ఆపే

ఆయన రచించిన 39 నాటకాలు, 154 సానెట్లు, మూడు సుదీర్ఘ కథన పద్యాలు ఆంగ్ల సాహిత్యానికి దివ్యమైన కానుకలు. నిపుణులు భావించేదని ప్రకారం ఆయన రచనల్లోని విషాద ఛాయలు ఆయన వ్యక్తిగత జీవితంలోనే దురదృష్టకర సంఘటనలకు అడ్డం పడతాయి. ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే పేక్కిన్నయర్ సుమారు 1700 కొత్త పదాలను ఆంగ్ల భాషకు బహుకరించారు.

ఈ విడాడి ప్రత్యేక ఇతిహసం:

2025 సంవత్సరానికి ప్రవంచ ఆంగ్ల భాష-

ప్రాథమిక నుండి వ్యాపారం

ప్రాథమిక నుండి వ్యాపారం



80వ దశకంలో ప్రా సూర్యుల్ల
చదువులకు రోజు క్రమంగా
బడికి వెళ్లే క్రమంలో భుజంపైన్నె
పున్నకాల మాటత్తుల్ల
నదుచుకుంటూ వెళ్లేవారము.
దక్కువు తేలే దక్కువులుల్ల నామి



నసుస్తూ వెళ్లి సమయంలో దారి
వెంట గల గృహపలలో రేడియో పాటలు వినజదేవి.
అప్పటి రోజులల్లో అమితంగా ఆకర్షించి ఇప్పటి వరకు
గుర్తున్న పాటలు... తాళికట్టు వుఫ్వేళ్ల... మెడలో
కళాణమాల.... పెళ్లంగి నూరేళ్ల పంట, అది పండాలి
కోరుకున్న వారితోనే పండాలి. ఇంక క్రమంగా,
ప్రముఖంగా నాడు రోజు వినిపించేవి. పీటి గురించి
నేడు ఎందుకు చెబుతున్నానంటే, ఈ రెండు పెళ్లి
(వివాహము) నకు సంబంధించినవే! అప్పును పెళ్లంటే
ఆపోవాపి వ్యవహరం కాదు. వివాహం అనేది
అన్నింటిలో ఘనమైనదిగా, పవిత్రమైనదిగా
పేర్కొనబడింది. వివాహం అనేది ఒక
భాధ్యతాయుతమైన సంస్కర వ్యవస్థ అయితే నేడు
వివాహం శాశ్వత బాంధవ్యం అనే భావన క్రమంగా
తగ్గిపోతుంది. నేటి వారాలను, విషయాలను గమనిసే
ప్రస్తుత పోకడ అర్థమవుతుంది. కొందరుతే వివాహం
అంటే ఆపోయాడి వ్యవహరంగా అసుకుంటున్నారు.
అది ఒక పవిత్రమైన కార్యంగా భావించవలెను.
అపరిపక్వతతో, మిదిమిది జ్ఞానంతో, మానసికంగా,
శారీరకంగా మెచ్చారిటీ లేకుండానే ఏదో ప్రేమ
అంటూ అన్నింటినీ ముఖ్యంగా చదువును నిర్మిక్కం
చేయడం ఏమాత్రం శ్రేయస్వరూపం కాదు. కొన్ని
పరిస్థితులు ఎలాగున్నాయంటే, వివాహం తర్వాత
కొన్నాళ్లకు, బెదిరింపులు, కేసులు, విడాకులు, చివరికి
అనైతిక వర్చాలకు పాల్పడుతూ జీవిత భాగస్థామినిని
సైతం వదిలించుకోవాలనే దుష్ట తలంపులు



‘సా ఏవ అయిం భగవతీ త్రిపురేతి వ్యాపర్యతే,
తిత్సవితర్వరేణ్యం భర్తో దేవస్య ధీమహి ధియో యోనః
ప్రత్యేదయాత్, ఆ భగవతి ‘త్రిపుర’ అని

మానవత్వానికే మచ్చ తెస్తున్నాయి.
కొన్ని కేసుల్లి గమనిస్తే, మిడిమిడి
జూనంతో, తొందరపాటుతో
అవగాహన రాబీత్యంతో ట్రావ్
కాబడి జీవితాలను ప్రశ్నార్థకం

చేసుకున్న వారిని గమనించవచ్చు. వివాహమనే పవిత్ర బంధం ద్వారా ఏకమై తదుపరి దుష్ట వర్యలు, ఆలోచనలతో జీవిత భాగస్వామిని సైతం సుపోర్తి ద్వారా వదిలించవిల్సాలనే తలంవులతో ఉన్న వార్తలను గమనిస్తున్నామి చాలా దురదృష్టకరం. బాధాకరం. భార్యాభర్తల కలపోలు పిల్లలు చదువులపై తీవ్ర ప్రభావాలను చూపిస్తాయి. పిల్లలకు స్వతహోగానే అంతర్త పైపొణ్యాలు సామర్థ్యాలు ఉంటాయి. వారికి చదువుకోవాలనే ఆశవున్నామి వారిలో సత్కావున్నామి జంట్లో ఆయి పరిస్థితులు ప్రతిబంధకంగా వారికి మారుతున్నాయి. ఇకడు ఒకటి స్పష్టం చేయదల్చాను, వివాహం ద్వారా సంసారం నిర్వహిస్తూ, పిల్లల్ని కనడం మాత్రం కాదు, విధిగా వారిని ప్రయోజకులుగా, ఉత్తమ హౌరులుగా సమాజానికి అందించాల్సిన ఖాళ్యత తల్లిదండ్రులదే! తపాద్రి సకల గృహావసరాలను సమకూర్చుతూ కుటుంబ సంక్లేషమ నిమిత్తం కృషిచేస్తే, తల్లి అన్ని విషయాలను సమన్వయ పరుస్తూ ఉత్తమ యాజమాన్య పద్ధతులను అవలంబిస్తూ కుటుంబ క్రేయస్తుకై ఇరువురు అంకితభావంతో కృషిచేస్తే గృహమే స్వార్థానిమగా మారుతుంది. దీనికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించడమే పలు సమస్యలకు హేతువుగా మారుతుంది. ఎవరి బాధ్యతలను వారు సవ్యంగా నిర్వహిస్తే సదరు వ్యవస్థకు తీరిగే లేదు. అనఱు ప్రాథమిక బాధ్యతలను చిన్సురిస్తూ హక్కుల గూర్చి ఆలోచించడం హస్యాస్పదమే అవుతుంది. ఒకరికొకరు అర్థం చేసుకుంటూ సామరస్య ధోరణి, ఓపికతో,

‘ప్రచోదయాత్’ వరకు త్రిపదా గాయత్రి అని
పేరొన్నారు.
(త్రిపురా తాపిన్య ఉపనిషత్తు)
గాయత్రిని మించిన మంత్రం లేదని విజ్ఞలు
చెబుతారు. దానితో లోక కల్యాణాన్ని
సాధించిన ఒక మహాసుభావుని వృత్తాంతం
తెలుసుకుండా. మాధవాచార్యులు హంపిలో
లక్ష్మీ ప్రాప్తికి చాలా కాలంపోటు తీప్రంగా
గాయత్రి మంత్రోపాసన చేశాడు. లక్ష్మీదేవి
ప్రత్యక్షమై ‘ఇజన్వలో నీ కోరిక తీరదు. మరో
జన్వలోనే!’ అన్నది. వారు చేతులు జోడించి
‘సన్యాసాప్తమ స్వీకారం మరో జన్వ అని శాప్తాలు
పుట్టిపుణ్యాయి తటీ! నేను సహస్రిష్ణు. ఆతు జానాని

పోడుగా ఆప్యాయతతో ప్రవర్తిసే జీవితం పూల పాశ్చు వలె ఉంటుంది. మొదట్లో చెప్పినట్లు వివాహమనేది ఘనమైనది. పవిత్రమైనది. వివాహ వ్యవస్థ మన నమాజంలో ప్రాచీన కాలం నుండి అమలులో ఉంది. వివాహం అనేది ఒక సార్వత్రిక సామాజిక వ్యవస్థ వివాహం ద్వారా ఒకచోట నివసించడం, పరస్పర ఆర్థిక సహకారాన్ని కలిగి ఉండటం, చక్కబై కుటుంబాన్ని రూపొందించే అంశాలతోనే కలిగి ఉండే విశ్వవ్యాపితమైనది. వివాహం. ఇది బహిరంగ శీర్యానంతో ప్రారంభమై శాశ్వత నంబంధాన్ని కొనసాగించుటకు కృత నిశ్చయంతో భార్యాభర్తులు తమ మధ్య పరస్పర బాధ్యతలను, స్పృష్టమైన వైపాచిక బాధ్యతలను న్యాయిలభద్ంగా జరిగించుటకు మొదటి మెట్లు వివాహం. తొలిమెట్లుతోనే క్రమంగా కొనసాగింపు జరగాలి. ప్రతి వివాహానికి స్పృష్టమైన నియమావళి ఉంటుంది. మరి ముఖ్యంగా రెండు ప్రధానమైన లక్ష్యాలు ఉంటాయి.

1. కుటుంబ స్వాపన-నిర్వహణ
 2. దైనందిన జీవితానికి కావలసిన సహకారం, భద్రత కలిగి ఉంటూ చక్కని సాన్స్కృతాగ్ని కలిగి ఉండటం, ప్రమ పదుతూ ఆనందించడం, జీవనానికి సరిపడు ఆస్సుల సేకరణతో పాటు వంశస్ని కాపాడడం అనేవి ప్రదాన లక్ష్యాలు. ఈ లక్ష్యసాధనకై అంకిత భావంతో కృషి జరిగినప్పుడే గృహం-సుఖిక్షణం స్వగ్ంథిమగా ఉంటుంది. ఎందుకంటే, వివాహం అనేది తాత్మాలికంగా జరిగే ఒడంబడిక కాదు. వివాహం ద్వారా ఏకం కాబడే ట్రై-ప్రరుధులు చివరి వరకు శాశ్వతంగా కలిసి మెలిసి తమ తమ బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూ నివసించడానికి జరిగే పవిత్ర ఒప్పండం. అందుకే వ్యవస్థ శ్శిరంగా-స్వప్తంగా-పిటిష్టంగా నిర్వహించబడాలి. అప్పుడే తగు అర్థం కలిగిస్తుంది.

సువర్ణ వర్షాం

ప

మించిన ఐశ్వర్యం ఏముంది?’ అన్నాడు. ‘నా కోసం ఇంత తపస్య చేసి వద్దంటావెండుకు? నీవు నస్యాంచినా నేను సకల ఐశ్వర్యాలూ ఇస్తాను’ అన్నది లక్ష్మి. ‘అమ్మా! తపస్య చేసిన తర్వాత నా కిష్ణుడు ధనం మీద కాంక్ష పూర్తిగా మాయమైపోయింది. కానీ లోక శ్రేయస్సుకై ఎప్పుడైనా నిన్న ధ్యానిస్తే ధనాన్ని ప్రసాదించు. లేకపోతే అక్కరలేదు’ అన్నాడు మాధవాచార్యులు. లక్ష్మిదేవి ‘సరే’ అన్నది. మాధవాచార్యులు సస్యాంచి విద్యారథ్య స్యామి అయ్యాడు. శృంగేరి పీఠాన్ని అభిరోహించాడు. సనాతన భారతీయ సంపదాయాన్ని పునర్జీవింప చేయడానికి తుంగభద్ర తీరంలో విద్యానగరం నిర్మించి బుకురాయాను రాజువు చేశాడు. సువారు 50 నొండు

